

En la mort de Jaume Ciurana

Hi ha moments en la història d'un partit polític en què determinades persones adquireixen un paper clau, i Jaume Ciurana, tot i ésser incòmode per a alguns, ho ha estat.

Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) de Barcelona començà en 1985 amb unes bases històriques desanimades i força abandonades per la classe política dirigent del partit, més preocupada per la important tasca institucional que pel propi partit. Desenes de militants de la primera fornada havien optat per una retirada fidel, quedant-se a casa, perquè, malgrat entendre la política pragmàtica i realista del President Pujol i de Miquel Roca i de donar-los suport, els mancava la il·lusió de la lluita, de la utopia, del futur, que sempre hauria de saber conservar un partit nacionalista.

És en aquesta situació i davant les eleccions del partit a Barcelona, que Jaume Ciurana i Jordi Vila van encapçalar una candidatura amb el suport de grups de militants del sector més nacionalista. En un primer moment, ningú no creia que tinguessin cap possibilitat d'imposar-se a la candidatura oficial i de l'aparell que presentava Joan Guitart com a primer de llista. Però la campanya decidida, de tracte directe amb les bases, oblidades darrerament, parlant un llenguatge nacionalista en què s'utilitzaven termes

AVUI

Jaume Ciurana, una absència difícil de superar.

oblidats per l'oficialitat, com ara Països Catalans, portà a Jaume Ciurana, contra tot pronòstic, la majoria dels vots de Barcelona. Molts dels militants que observaven des de casa seva s'havien posat a treballar. Trobar de nou el significat de les paraules de sempre i ser fidel alhora als líders de CDC ha fet possible que el sector més nacionalista del partit retrobés la seva veu.

La mort sobtada de Ciurana provoca una situació difícil a CDC de Barcelona i d'altres indrets que se-

La setmana passada va morir sobtadament el dirigent de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) a Barcelona, Jaume Ciurana. EL TEMPS ha demanat l'opinió d'un amic del polític desaparegut.

Miquel Sellarés

te amb la gent jove, creient que el futur es troba en aquest sector, creà la revista *Cavall Fort*; en els darrers anys de la dictadura, participà junt amb Casajoana, Esquirol, Pujol, Seguí, Rafart i jo mateix, en els Grups d'Acció al Servei de Catalunya (GASC), bressol de Convergència Democràtica; en 1972 fou un dels fundadors de CDC, formant part des del començament del Consell Nacional; i al govern de la Generalitat va

guien amb atenció aquest procés, ja que la seva tasca, tan important i tan incòmoda al mateix temps, és difícil de ser substituïda, en quedar Jordi Vila i els seus companys sense el dinamisme irredueïble que caracteritzava la personalitat d'en Jaume Ciurana.

Jaume Ciurana no era un novíngut a la política: procedent de l'escoltisme, va participar activament en la lluita antifranquista en la campanya «fer país» protagonitzada pel jove metge Jordi Pujol; sempre en contac-

ocupar una direcció general del Departament d'Agricultura.

En Jaume Ciurana era sobretot una persona sincera, lleial i crítica alhora amb tots els companys de partit i especialment amb Jordi Pujol. La seva lleialtat no l'havia portat mai a dissimular una crítica.

Ha mort un nacionalista irredueïble, un home de Països Catalans que creia en la joventut i en el futur de la nostra nació. □